

การใช้กลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 The Use of Memorization Strategies to Improve Chinese Vocabulary Ability of Grade 5 Students

JIARUI WU¹,
ชิตชไม วิสตุกุล²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กลยุทธ์การจำ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน

รูปแบบของการวิจัยเป็นแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อสอบแบบโยงเส้นจับคู่ภาพกับคำประสม จำนวน 10 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การจำคำศัพท์ สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test (dependent samples) คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการประมวลผล

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การจำมีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.42)

คำสำคัญ : กลยุทธ์การจำ, การใช้ภาพสัญลักษณ์และเสียง, การทบทวนบทเรียนอย่างเป็นระบบ, การนำท่าทางมาใช้, ความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาจีน

Abstract

This study aimed to : 1) compare students' achievement before and after studied with memorization strategies to improve Chinese vocabulary ability of grade 5 students and 2) study students' satisfaction toward learning memorization strategies to improve Chinese vocabulary ability of grade 5 students. This research was quasi-experimental research.

The sample in this study were 30 grade 5 students, who were studying in the first semester of 2020 academic year, under the affiliation of Bangkok Education service Area. The sample get from the simple random sampling method. The research instruments were as follows: 1) 4 sets of the Chinese learning lesson plans, 2) a 20-item achievement test to improve Chinese vocabulary ability, in each objective test had 10 item for 4 multiple-choice and 10 item for matching picture with the word and 3) the questionnaire which surveys student's satisfaction when learning memorization strategies to improve Chinese vocabulary ability of grade 5 students. The statistics used to analyze the data were Mean, Standard Deviation (S.D.) and Dependent Samples t-test. Calculated by using statistical package for social science (SPSS).

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

²อาจารย์ประจำ หลักสูตรศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

The findings revealed that: 1) The efficiency of learning memorization strategies to improve Chinese vocabulary ability before and after learning by using memorization strategies showed that the student's post-test mean was significantly higher than that of the pre-test score at the level of .01 2) The students were very satisfied with learning memorization strategies to improve Chinese vocabulary ability ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.42)

Keywords: Memory strategies, Applying images and sounds, Reviewing well, Employing Action, Memorization Chinese Vocabulary Ability

บทนำ

ปัจจุบันมีคนไทยจำนวนมากที่เลือกเรียนภาษาจีนไม่ว่าในระบบโรงเรียนหรือนอกระบบ เนื่องจากภาษาจีนมีบทบาทต่อตลาดแรงงานไทยอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าขายระหว่างประเทศไทย-จีนหรือการร่วมทุนกับนักธุรกิจชาวจีนทั้งประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ ไต้หวัน ฮองกง หรือสิงคโปร์ ทำให้ประเทศไทยมีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ในการใช้ภาษาจีนกลางเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุกัญญา ทองแห้ว (2561, น.152) ได้กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญสำหรับการเรียนภาษาจีนคือ ตัวอักษรจีน เนื่องจากอักษรจีนเป็นอักษรที่มีวิวัฒนาการมาจากภาพวาดมีจำนวนเส้นขีดเยอะ มีลักษณะโครงสร้างที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน และมีหลักการมากมายในการเขียนตัวอักษรจีน รวมถึงจำนวนตัวอักษรจีนมีมากถึง 80,000 ตัวอักษร ทำให้การจำตัวอักษรจีนเป็นสิ่งที่ค่อนข้างมีปัญหาสำหรับนักเรียน ซึ่งทักษะความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนถือว่าเป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่สำคัญมาก ที่จะทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาจีนได้ดีและเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว นักเรียนไทยจึงรู้สึกว่าการจำคำศัพท์ภาษาจีนมีความยาก

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยเห็นถึงปัญหาการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนจึงได้ศึกษากลยุทธ์การจำ ซึ่งกลยุทธ์การจำเป็นวิธีที่ทำให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์หรือข้อความได้ง่ายขึ้นและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ (Oxford, 1995, p. 8) กลยุทธ์การจำได้แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ การสร้างการเชื่อมโยงทางความคิด เช่น เชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ การใช้ภาพสัญลักษณ์และเสียง เช่น คำศัพท์ใหม่คำนี้การออกเสียงคล้าย ๆ กับภาษาแม่ของเรา การทบทวนอย่างเป็นระบบ เช่น การตั้งเวลาทบทวนความรู้เป็นทุก ๆ 5 วัน การนำท่าทางมาใช้ เช่น การใช้ท่าทางและความรู้สึก ซึ่งสอดคล้องกับ (นุสรา มัตซูกิ, 2551, น.14-16) ซึ่งนักประพันธ์บทละครชาวกรีกโบราณ Aeschylus เคยพูด

ว่า ประสบการณ์เป็นบิดาแห่งสติปัญญาความทรงจำ คือ มารดาแห่งปัญญา ความจำก็คือความสามารถในการเก็บข้อมูลต่าง ๆ และสามารถดึงออกมาประยุกต์ใช้ได้ ทุกคนมีวิธีการท่องจำที่แตกต่างกันและความแตกต่างนี้ก็คือวิธีการประมวลข้อมูลที่ไมเหมือนกัน การศึกษากลยุทธ์ความจำนั้นได้รับความสนใจและเป็นที่ยอมรับของนักวิจัยเสมอเพื่อสำรวจวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (LI YING, 2019, p.5) โดยที่ LI YAMEI (2015, p.27-30) ได้ทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาแนวคิดและกลวิธีการเรียนรู้ของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนไทยและอภิปรายถึงผลของความแตกต่างของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าโดยกลยุทธ์การเรียนรู้ทั่วไปนักเรียนไทยนิยมใช้กลยุทธ์การจำในการเรียนรู้คำศัพท์มากที่สุด นอกจากนี้จะเป็นกลยุทธ์ปริชาน กลยุทธ์อภิปริชาน กลยุทธ์ทางสังคมและกลยุทธ์ความรู้สึก นอกจากนี้ CHEN HUIJING (2019, p.81) ได้ศึกษาการสอนคำศัพท์ภาษาจีนให้นักเรียนต่างประเทศโดยใช้วิธีกลยุทธ์การจำได้ผลการศึกษาว่า กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุและระดับความสามารถภาษาจีนของนักเรียน แต่มีสัมพันธ์กับความสนใจของนักเรียนในภาษาจีนมากกว่า ยิ่งนักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนมากยิ่งขึ้นยิ่งใช้กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์บ่อยขึ้นเท่านั้น จากมุมมองของกลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ได้เห็นว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนภาษาจีนสูงส่วนมากจะใช้วิธีกลยุทธ์การจำอย่างดี

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลยุทธ์การจำคำศัพท์ภาษาจีนเพื่อเป็นแนวทางของการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน ทำให้การสอนภาษาจีนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมความพึงพอใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและสนุกสนานกับการเรียน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการ

จำคำศัพท์ภาษาจีน และสามารถส่งผลต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กลยุทธ์การจำ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำศัพท์ภาษาจีนประกอบด้วยตัวอักษรจีน ตัวอักษรจีนเป็นตัวอักษรที่มีการพัฒนาจากรูปภาพ ทุกตัวอักษรมีความหมายเฉพาะไม่เหมือนกับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตัวอักษรจีนในสมัยนี้มี 2 แบบ คือตัวอักษรเต็มกับตัวอักษรย่อ สำหรับนักเรียนไทยเรียนรู้แบบตัวอักษรย่อ ตัวอักษรย่อเส้นขีดน้อยกว่าตัวเต็มทำให้นักเรียนจะจำได้ง่ายขึ้น ส่วนไวยากรณ์ภาษาจีนพื้นฐานจะมีรูปประโยคที่คล้ายกับภาษาไทยโดยประกอบด้วย คำประธาน คำกริยา และกรรม เพราะว่าภาษาไทยกับภาษาจีนอยู่ในกลุ่มภาษาเดียวกัน คือ กลุ่มภาษาจีน-ทิเบต ความแตกต่างระหว่างไวยากรณ์ไทยกับจีนที่เห็นได้ชัดที่สุดคือ ในประโยคภาษาจีน บทขยาย (Modifier) จะอยู่หน้าประโยค คำที่ถูกขยาย (Central language) อยู่หลัง ประโยค แต่ในประโยคภาษาไทย คำที่ถูกขยาย (Central language) จะอยู่หน้าประโยค บทขยาย (Modifier) อยู่หลังประโยค อีกทั้ง การสอนภาษาจีนควรจะเน้นการสอนคำศัพท์มากกว่าการสอนไวยากรณ์การสอนคำศัพท์เป็นหัวใจสำคัญในการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ ในทำนองเดียวกัน (LI YING, 2019, p.6) กล่าวว่า นักเรียนต่างชาติพบว่าการเรียนรู้ภาษาจีนยากและการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนยากจนไม่ยากเรียนภาษาจีน เนื่องจากปัญหาคำศัพท์ การสอนคำศัพท์มีบทบาทสำคัญในการสอนภาษาจีน ดังนั้น คำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาจีน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะพบว่า การเรียนภาษาจีนจะให้ประสบความสำเร็จนั้น ไม่เพียงแต่จะพึ่งวิธีการจดจำคำศัพท์แต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งตัวผู้สอนและผู้เรียนสามารถนำกลยุทธ์ที่สำคัญในการเรียนภาษามาปรับใช้ได้เช่นกันในการเรียนภาษาจีน จากงานวิจัยข้างต้นจะพบว่า กลยุทธ์ที่ใช้กันทั่วไปคือ กลยุทธ์ทางอารมณ์และกลยุทธ์ทางสังคม แต่กลยุทธ์ที่ใช้มากที่สุดคือกลยุทธ์การจำ ด้วยเหตุผลที่ว่านักเรียน

ชอบการเรียนรู้ที่สนุกสนาน มีรูปแบบที่หลากหลาย เข้าใจง่าย ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า กลยุทธ์การจำสามารถช่วยให้นักเรียน เรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง

หัวใจหลักในการเรียนภาษาให้ประสบความสำเร็จ นั่นก็คือพื้นฐานของการเรียนรู้คำศัพท์ การอ่านออกเสียง เข้าใจวิธีการใช้คำศัพท์ในสถานการณ์และในบริบทต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังรวมไปถึงปัจจัยทางด้านความพร้อมของห้องเรียน ความสนใจของผู้เรียนในการฝึกฝนคำศัพท์ภาษาจีนเป็นสำคัญอีกด้วย อีกปัจจัยหนึ่งที่ไม่ควรมองข้ามคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนอาจจะต้องเป็นคนคิดกิจกรรมขึ้นมาเอง เพื่อช่วยเสริมสร้างทักษะการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน ยกตัวอย่างเช่น การทำชุดบัตรคำศัพท์ หลังจากนั้นให้นักเรียนได้อ่านและพูดเป็นภาษาจีน และมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม เสนอความคิดเห็นระหว่างเรียน มีการตอบโต้สื่อสารกัน โดยจะพบว่านักเรียนมีการจดจำคำศัพท์นั้นได้ดี และมีการพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

วิธีดำเนินการ

1. รูปแบบของการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง การใช้กลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยนั้นจะใช้รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experiment Research) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว (One Group Pretest – Posttest Design) โดยเปรียบเทียบผลที่เกิดกับกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองและเก็บข้อมูลจากการทำแบบทดสอบความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน และความพึงพอใจการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน จำนวน 4 แผน ได้แก่ 1) เรื่องสถานที่ 2) เรื่อง ความชอบ 3) เรื่อง

ความสามารถ และ 4) เรื่องชื่อเมือง โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้แผนละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 8 ชั่วโมง

3.2 แบบทดสอบความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วยข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และข้อสอบแบบโยงเส้นจับคู่ภาพกับคำประสม จำนวน 10 ข้อ

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การจำคำศัพท์ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือพึงพอใจมากที่สุด, พึงพอใจมาก, พึงพอใจปานกลาง, พึงพอใจน้อย, พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

4.2 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน ก่อนเรียนให้กลุ่มตัวอย่างทำนอกตารางเรียน

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน เพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้เวลา 8 ชั่วโมง เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียนให้กลุ่มตัวอย่างทำอีกครั้ง และทำแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อใช้ประกอบในการอภิปรายข้อมูล

4.4.4 ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามความพึงพอใจฯ มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางและนำมาอภิปรายและสรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษา

1. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กลยุทธ์การจำ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กลยุทธ์การจำ

ความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	Sig (one-tailed test)
ก่อนเรียน	30	20	7.30	1.64	**21.26	.000
หลังเรียน	30	20	16.13	1.57		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนคะแนนความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.30 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.64 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน พบว่านักเรียนมีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่า

ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน แสดงไว้ในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านเนื้อหา				
1. เนื้อหาบทเรียนมีความเหมาะสม เข้าใจง่ายและน่าสนใจ	4.97	0.18	มากที่สุด	1
2. เนื้อหาบทเรียนมีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.73	0.45	มากที่สุด	5
3. แบบฝึกหัดและแบบทดสอบมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.90	0.31	มากที่สุด	2

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
4. กิจกรรมมีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับนักเรียน	4.63	0.49	มากที่สุด	6
5. นักเรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.83	0.38	มากที่สุด	4
ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน				
6. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาจีน	4.50	0.51	มากที่สุด	10
7. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและเสนอข้อคิดเห็น	4.60	0.50	มากที่สุด	7
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากรเรียนรู้				
8. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจถึงวิธีการจำคำศัพท์ภาษาจีน	4.53	0.50	มากที่สุด	9
9. นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาจีน เช่น การฟัง พูด อ่านและเขียนมากขึ้น	4.87	0.35	มากที่สุด	3
10. นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และการต่อยอดในการเรียนภาษาจีนในอนาคต	4.57	0.49	มากที่สุด	8
เฉลี่ยรวม	4.71	0.42	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนโดยใช้กลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.71 โดยเฉพาะรายการประเมินที่ 1 เนื้อหาบทเรียนมีความเหมาะสม เข้าใจง่ายและน่าสนใจ มีคะแนนการประเมินสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.97 ส่วนรายการประเมินที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด คือรายการประเมินที่ 6 ห้องเรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

การอภิปรายผล

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในคำศัพท์ การแปลความหมาย และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วางแผน ปรับปรุงกระบวนการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายในการจำคำศัพท์ภาษาจีนด้วยตนเอง โดยกระตุ้น ทบทวนและพัฒนาประสบการณ์เดิมของผู้เรียน รวมทั้งการตั้งจุดประสงค์ที่เน้นประโยชน์สำหรับผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้เรียนที่ตื่นตัว ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณสา หุมดีหม ศศิธร นุริตมนต และวราภรณ์ ใจประนพ (2562) ได้กล่าวว่าการจำคำศัพท์มีความสำคัญกับนักเรียนมาก การจำคำศัพท์ได้

สามารถช่วยนักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ อ่านรู้เรื่อง ฟังเข้าใจ เนื่องจากภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกัน คำภาษาไทยเป็นคำที่เอาตัวอักษรหลาย ๆ ตัวมารวมกันถึงจะเป็นคำที่มีความหมายซึ่งเป็นแบบเดียวกันกับภาษาอังกฤษ แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ทำให้นักเรียนมีความสนใจอยากเรียน นักเรียนตั้งใจเรียนดี เป็นไปตามกลยุทธ์การจำที่ทำไว้ จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านการจำคำศัพท์ภาษาจีนได้ดี สอดคล้องกับ เขียน ธีระวิทย์ และคณะ (2551) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง พบว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์มากขึ้น และมีการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนที่ถูกต้องและชัดเจนกว่าเดิมด้วยวิธีใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง อีกทั้งจินรดาณัชญ์ เมธวณิชย์ (2556) ที่ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้บัตรคำศัพท์ สามารถจำคำศัพท์ได้มากขึ้น อีกทั้งผู้สอนก็ยังมีเทคนิคการสอนใหม่ๆ อีกด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ภูเทพ ประภากร (2560) ที่ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดตัวอักษรจีน พบว่า ทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องหมวดนำตัวอักษรไปใช้ในการช่วยจดจำคำศัพท์ภาษาจีน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือหมวดนำ

ตัวอักษรจีนสามารถช่วยพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนได้ถูกต้องแม่นยำ และเป็นระบบมากขึ้น

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.42) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการสอนคำศัพท์ภาษาจีนมีขั้นตอนการสอนจากง่ายไปหายาก มีการนำเข้าสู่บทเรียน สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ และแบบฝึก ที่ช่วยให้นักเรียนได้พบเห็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และได้ย้ำ ทวน รวมทั้งฝึกซ้ำบ่อย ๆ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 เนื้อหาบทเรียนมีความเหมาะสม เข้าใจง่าย และน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.97 ข้อที่ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (นสรุมา มัตซูกิ, 2551, น.14-16) ได้ศึกษา กลยุทธ์ที่ใช้กลไกทางสมองช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บข้อมูลความรู้และนำออกมาใช้โดยเชื่อมโยงข้อมูลภาษาใหม่กับแนวคิดที่คุ้นเคยอยู่แล้วในหน่วยความจำ เพื่อจำข้อมูลได้ง่ายขึ้น วิธีการเชื่อมโยง เช่น เมื่อนักเรียนเรียนคำว่าอร่อย ซึ่งภาษาจีนเป็นคำว่า 好吃 ออกเสียงว่า ห่าวหรือ นักเรียนสามารถสร้างเป็นประโยคว่า ข้าวมันไก่ 好吃 (ห่าวหรือ) เพื่อช่วยจำว่าคำว่า 好吃 แปลว่าอร่อยในภาษาจีน สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุดจากรายการประเมิน 10 ข้อ คือ ข้อที่ 6. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 สามารถอธิบายได้ว่าเป็นเพราะ นักเรียนสามารถฝึกอ่าน เขียนได้ในห้องเรียนโดยการกำกับ ชี้แนะจากครูผู้สอน แต่บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ที่ต้องเริ่มใช้ทักษะการพูด โดยต้องอาศัยการสนทนาโต้ตอบ ซึ่งจะทำให้ นักเรียนความสนใจของนักเรียนน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับ รัฐพร ศิริพันธ์ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการเตรียมความพร้อมและวิธีการเรียนสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาจีน พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เริ่มเรียนภาษาจีนล้วนแต่คิดว่าการเรียนภาษาจีนเป็นสิ่งที่ยากลำบาก แต่ถ้ามีความชอบหรือสนใจในภาษาจีน และเข้าใจเทคนิคและวิธีการเรียนภาษาจีนอย่างถูกต้อง เราก็จะสามารถเรียนภาษาจีนได้ไม่ยาก กล่าวคือสิ่งที่ควรจะมีในการเรียนภาษาจีนสำหรับผู้เริ่มเรียนเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จประกอบด้วย 1) ความสนใจและอยากเรียนรู้ภาษาจีน 2) การมีความพร้อมในห้องเรียน และ 3) การฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ภาษาจีนไม่ได้เป็นเพียงแค่ภาษาแต่เป็นแหล่งรวมวัฒนธรรม หรืออาจจะเรียกว่าพหุวัฒนธรรม

ดังนั้นการเรียนภาษาจีนจะต้องตั้งใจฟังพูด อ่าน เขียน และเข้าใจพื้นหลังทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาให้ครบทุกด้าน นอกจากนี้ความตั้งใจ ความขยัน การไม่หยุดที่จะเรียนรู้ ไม่หยุดที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ จะทำให้เรียนภาษาจีนได้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลงานวิจัยนี้พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การจำเพื่อพัฒนาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษาจีน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจในระดับมาก ซึ่งครูผู้สอนภาษาจีนทั้งคนไทยและคนจีนสามารถนำวิธีการสอนแบบนี้ไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับได้ สำหรับงานวิจัยในอนาคต

ผู้วิจัยสนใจด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสาร อาจจะสร้างสถานการณ์โดยการพานักเรียนเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีคนใช้ภาษาจีนจะทำให้เกิดความคุ้นเคยกับสำเนียงการพูดของคนจีน และหากได้พูดคุยกับคนจีนจริงๆ จะทำให้เกิดพัฒนาการในการเรียนรู้ และซึมซับภาษาจีนได้รวดเร็วขึ้น เช่น การดูหนังสือ ที่มีซับภาษาไทยหรือ ฟังเพลงภาษาจีน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างเข้าใจและมีความสุขสนุกสนานอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

1. เชียน อีระวิทย์ และคณะ. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับประถมและมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
2. จินรดาณัชญ์ เมธวณิชย์. (2556). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้บัตรคำศัพท์. สืบค้นจาก <https://academic.prc.ac.th>
3. นสรุมา มัตซูกิ. (2551). การศึกษาพฤติกรรมการจำกลวิธีปัญญา และกลวิธีทดแทนในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ. สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
4. ภูเทพ ประภากร. (2560). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน. สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

5. รัฐพร ศิริพันธุ์. (2561). แนวทางการเตรียมความพร้อมและวิธีการเรียนสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาจีน. วารสารวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5(1), 103-112.
6. วรรณสา หมุดใหม่, ศศิธร นุริตมนต, และวราภรณ์ ใจประนพ, WANG ZHIGUO. (2562). ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้กิจกรรมคำภาษาตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบโต้ตอบ. วารสารจนะ, 7(1), 75-83
7. สุกัญญา ทองแก้ว. (2559). การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยการใช้กิจกรรมในรูปแบบของเกม. สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
8. CHEN, H. (2019). Research on Chinese Vocabulary Learning Strategies of Korean Foreign Language High School Students. Chinese International Education. Institute of Humanities. Guangzhou University.
9. LI, Y. (2019). An Empirical Study of the Vocabulary Memory Strategies in Senior High School English Teaching. Master of Teaching English, College of Education, Central China Normal University.
10. LI, Y. (2015). Investigation and Research on Chinese Vocabulary Learning Strategies of Thai Students. Linguistics and Applied Linguistics. Literature and broadcast Institute. Yunnan Normal University.
11. Oxford. (1995). Language learning strategies: What every teacher should know. University of Alabama Boston. Heinle & Heinle publications.